

“Reagera mot våldtäkterna”

Sverigedemokraterna belyser den “nya våldtäktsvägen”

Sedan ett tiotal år tillbaka har överfallsvåldtäkterna blivit ett allt mer vanligt inslag i det svenska samhället. Överfallsvåldtäkter i allmänhet och gruppvåldtäkter i synnerhet förekommer framförallt när länder befinner sig i krig och är under ockupation. Det är ett sätt för krigsherrar att demonstrera sin makt gentemot de underkuvade.

Björn Söder, partisekr.

bjorn.soder@sverigedemokraterna.se



Den senaste tiden har det ökande antalet överfallsvåldtäkter kommit att uppmärksammas i svensk media. Dock väljer man allt för ofta att utlämna att förövarna oftast har invandrarbakgrund. Därför väljer vi att uppmärksamma detta den här gången. Foto: Björn Söder.

var i själva verket Sverigedemokraterna som avslöjade de misstänkta bakgrund i Rissne-fallet, vilket tvingade de svenska massmedierna att ta upp fallet.

Under åren har Sverigedemokraterna och SD-Kuriren noggrant följt utvecklingen i landet. Vi har kunnat se hur det mångkulturella samhället är mycket mer än bara pizza och ke-

bab. Mångkulturen har många mörka bakgränder som allt fler svenskar kommit att bli medvetna om. I ett rotlöst och identitetslöst samhälle skapas våld och motsättningar.

I dagens mångkulturella samhälle hör överfallsvåldtäkter till vardagen. Så ska det naturligtvis inte behöva vara. Men då gäller det att vi alla tillsammans säger ifrån och sätter stopp

för de ständiga övergrepp som sker i vårt land. Det gäller att vi klart och tydligt vågar ta ställning mot det mångkulturella samhället, som riksdagspartierna så starkt förespråkar. Det ställningstagandet görs bäst genom Sverigedemokraterna.



Muslimer demonstrerade i Danmark

Närmare 3 500 muslimer deltog i en demonstration mot den danska morgontidningen Jyllandsposten i Köpenhamn. De demonstrerade mot tidningens beskrivning av Muhammed...

Sidan 3



Demokratin dödgrävare

Debatten mellan sd-ordförande, Jimmie Åkesson, och CUF:s Fredrick Federley har ännu en gång fått ställas in. Sten Andersson menar att detta tydligt visar att centern inte vågar debattera med sd, men riktar samtidigt en uppmaning till Maud Olofsson...

Sidan 7



Farlig kritik mot islam

Att det kan vara livsfarligt att kritisera islam råder det inte något som helst tvivel om, vilket Ayaan Hirsi Ali, parlamentsledamot för det liberala partiet VVD i Nederländerna, blivit varse...

Sidan 11

Stöd valfonden! Plusgiro: 629 32 70-2

Succé för Carl I Hagen i norska valet

SIDAN 9

Framgångar för sd i kyrkovalet

SIDAN 10

Turkisk författare riskerar straff

SIDAN 8



JIMMIE ÅKESSON
SVERIGEDEMOKRATERNAS PARTIORDFÖRANDE

Bra plankträff borgar för långt hopp

Kyrkovalet är över och för Sverigedemokraternas del slutade det tämligen väl. Medan de flesta riksdagspartier gick tillbaka jämfört med 2001, dubblade vi vårt resultat för hela riket. Våra 1,7 % är förvisso blygsamma, men med tanke på det motstånd vi mötte kan det nästan liknas vid en bragd. Jag tror inte för ett ögonblick på pratet om att vi skulle gynnas av ett lågt valdeltagande - tvärtom ser vi ut att ha gått bäst där valdeltagande var relativt högt.

Kyrkovalet var ett avstamp mot riksdagen. Vi fick en bra plankträff, men det räcker som bekant inte. Nu är det dags att flytta fokus till de steg som återstår innan vi landar i sandgropen den 17 september nästa år. Vi kommer inte att ligga på latsidan.

Vi gör det med enkel matematik!

Under november månad drar vi igång den första av ett antal förvalskampanjer. Under devisen "Enkel matematik" gör vi ett försök att förklara vår politik på ett sätt som ingen kan missuppfatta. Som vi skriver: "Man behöver inte vara raketforskare för att göra Sverige lite tryggare", och det är med den övertygelsen vi går in i valrörelsen 2006.

Sverigedemokraterna är inte en del av etablissemangen. Till skillnad från nybildade populistpartier består vårt parti inte av mångmiljonärer med bakgrund i samhällstoppen. Sverigedemokraterna är ett parti av och för vanligt folk. Vi vill, till skillnad från dessa makthungliga populisterna, blåsa liv i den svenska folkrörelsedemokratin och utmanar därför den politiska elitens åsiktsmonopol.

Är du besviken, bedragen och bekymrad bör du fundera över vad som bäst gynnar vårt lands intressen på lång sikt. Vill du ha politiker som bara rör om lite i grytan kan du välja något av de nya populistpartierna. Är du däremot ute efter bestående förändring av utvecklingen i det här landet är dessa dagsländor knappast några alternativ. Sverigedemokraterna är ett riktigt parti, med en helhetslösning för Sveriges och svenskarnas väl. Den vägen är att föredra framför populismens...

Den senaste tiden har det ökande antalet överfallsvåldtäkter kommit att uppmärksammas i svensk media. Dock väljer man allt för ofta att utlämna något mycket viktigt, nämligen att förövarna i en klar majoritet av fallen har invandrarbakgrund. Därför väljer vi att uppmärksamma just dessa brutala överfallsvåldtäkter i detta nummer, och det är min förhoppning att vi får bra spridning på detta nummer så att fler svenskar ges möjlighet att ta del av dessa skrämmande fakta, vilka framkommer i artikeln "Den nya våldtäktsvågen" i Sverige, på sidan 6.

Helgen den 17-18 september firade Dansk Folkeparti tioårsjubileum i vackra Odense på Fyn, och SD-Kuriren fanns naturligtvis på plats för att dokumentera händelsen och delta i festligheterna. Mer om detta på sidan 7. Den som vill ta del av fler bilder från årsmötet med Dansk Folkeparti, kan göra detta på SD-Kurirens hemsida (www.sd-kuriren.info).

Sedan vill jag passa på att önska signaturen BJ välkommen till SD-Kuriren. BJ väljer att på sitt eget unika och träffsäkra sätt dokumentera det mångkulturella Sverige, något jag hoppas att han kommer att fortsätta med.



RICHARD JOMSHOF
CHEFREDAKTÖR



© Sverigedemokraterna
Eftertryck tillåts endast om källan anges.

SVERIGEDEMOKRATERNA
Box 200 85, 104 60 Stockholm
Tel: 08-22 66 77, Fax: 08-643 92 60
E-post: info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-KURIREN
Box 130 45, 250 13 Helsingborg
Telefon: 0455-151 33
E-post: redaktion@sd-kuriren.info

HEMSIDA
www.sd-kuriren.info

ANSVARIG UTGIVARE & CHEFREDAKTÖR

Richard Jomshof
Telefon: 0455-151 33
Mobil: 0736-26 06 61
richard.jomshof@sd-kuriren.info

REDAKTION

Björn Söder
bjorn.soder@sd-kuriren.info

Staffan Anderberg
staffan.anderberg@sd-kuriren.info

Rose-Marie Tofté
rose-marie.tofte@sd-kuriren.info

David Lång
david.lang@sd-kuriren.info

ÖVRIGA SKRIBENTER I DETTA NUMMER

Sten Andersson, Mattias Karlsson,
Martin Kinnunen, L.J. Hallgren,
Harry Vinter, Tony Wiklander,
Jimmie Åkesson

UTGIVNING

SD-Kuriren utkommer med minst sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

PRENUMERATION

Sex nummer - 50 kronor
Insättes på plusgiro 117 09 68 - 0

ANNONSERING

Se www.sd-kuriren.info
eller ring 0455-151 33.

UPPLAGA

28 000 ex (november 2005)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsurklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

ISSN 0284-6861.



**Besök SD-Kuriren på nätet!
Över 100 000 besök varje
månad. Uppdateringar
dygnet runt.**

[www.sd-kuriren.info]



Sossar står över lagen?

Socialdemokraternas ungdomsförbund SSU har erkänt att man kraftigt fuskat med medlemsiffror i syfte att bland annat kunna erhålla skattefinansierat statligt- och kommunalt partistöd i högre omfattning än vad regelverket medger. Även vänsterpartiets ungdomsförbund, Ung vänster, har idkat liknande osolidariska och rimligtvis lagstridiga aktiviteter.

Sten Andersson



Att just nämnda ungdomsförbund medvetet och beräkande fuskat förvånar nog många medborgare och irriterar förhoppningsvis ännu fler då dessa ungdomsförbund är de första att kräva ansvar och straff när felaktigheter begås av andra. Enligt uppgift har verksamheten pågått länge i SSU, vilket inneburit att i dag ledande socialdemokrater, även i regeringsposition, haft ordförandeposter i SSU-distrikt där medlemsfusk påstås ägt rum. Att just detta handlande skapat – och skapar – demokrati- och politikerförakt är lättförståeligt.

”Varför skall inte jag få fuska med inkomstdeklarationen, bostadsbidraget, sjukpenningen, a-kassan och så vidare, när politiker tycks kunna göra så utan att det blir personliga konsekvenser”, frågar nog sig mer än en skattebetalare.

Alltså, om ”Svensson” till exempel fastnar i skattemyndigheternas deklara-tionskontroll kan han räkna med att även tidigare deklARATIONER kan kontrolleras och om de också är felaktiga, är risken stor att dessa gamla synder beivras med återbetalning och straffskatt. Detta gäller tydligen inte

för SSU och Ung vänster. För SSU:s del verkar det räcka med att betala tillbaka det senaste årets felaktigt erhållna skattebetalarstöd. Däremot har inget nämnts om att SSU skall betala tillbaka för äldre felaktigheter, som enligt uppgifter länge varit omfattande. Frågorna blir då: Varför slipper SSU betala tillbaka även tidigare felaktigt erhållna bidrag? Kan det bero på att tidigare SSU-ledningar – centralt och lokalt – i dag inte sällan sitter på tunga politiska poster? Är det så att SSU, och även Ung vänster, står över lagen och beskyddas av det politiska etablissemangen? Varför har inte företrädare för riksdagspartierna krävt att SSU skall betala tillbaka betydligt mer än vad som nu ver-

SSU bestraffas för omfattande fiffel

SSU Blekinge tvingas nu att betala tillbaka drygt 60 000 kronor för det utbredda bidragsfifflet i länet, skriver Blekinge Läns Tidning den 6 oktober.

De felaktiga bidragen betalades ut under 2002-2004, detta enligt Lolita Persson, kulturansvarig på Region Blekinge. I själva verket har distriktet i stort sett inte haft några bidragsberättigade medlemmar från 2000 och fram tills i dag; hela 90 procent av medlemmarna har visat sig vara ren luft. Under 2002 anmäldes till exempel 447 medlemmar, men i verkligheten var de inte fler än 35.

Enligt Revisionsbyrån SET Auktoriserade Revisorer, är det rätta antalet bidragsberättigade medlemmar för SSU Blekinge som följer:

2000:	16 medlemmar
2001:	31 medlemmar
2002:	35 medlemmar
2003:	46 medlemmar
2004:	47 medlemmar

kar vara fallet? Kan det bero på att även andra partier än socialdemokraterna och vänsterpartiet inte känner sig helt säkra på hur deras ungdomsförbund agerat?

Avslutningsvis; dessbättre verkar det finnas landsting som tar tag i problemet. Så gäller för Hallands landsting där man nu kräver tillbaka av SSU och Ung vänster på 300 000 respektive 1 miljon i felaktigt erhållit partistöd, plus att bägge ungdomsförbunden är polisanmälda. I region Skåne gör man inget. Kan det bero på att Halland styrs av en borgerlig majoritet, medan den i region Skåne styrs av socialdemokrater, vänster- och miljöpartister?

Därmed är SSU Blekinge, som tidigare betraktats som länets största ungdomsorganisation, kanske den minsta.

Anmärkningsvärt är att Patrik Hansson, ombudsman för socialdemokraterna i Blekinge och kommunfullmäktiges ordförande i Karlskrona, intygade att siffran 447 var korrekt. Detta gjorde han i egenskap av revisor för SSU Blekinge. Hansson har tidigare dessutom suttit i styrelsen för SSU Blekinge.

Även Ung vänster i Blekinge krävs på pengar; Region Blekinge har sedan ett halvår försökt förmå vänsterpartiets ungdomsförbund att betala tillbaka nästan 50 000 kronor, dock utan att lyckas. Enligt Blekinge Läns Tidning finns det inte längre någon distriktsorganisation, och pengarna har trots flera påstötningar – även till moderpartiet – inte betalats.

Richard Jomshof

Forskare med politiskt korrekta slutsatser

Thomas Lindh, forskningsledare på Institutet för framtidsstudier i Stockholm, förutspår att mer än halva Sveriges befolkning år 2050 kommer att vara invandrare eller andra generationens invandrare. “Det Sverige vi känner i dag kommer inte längre att finnas”, säger han till tidningen Metro torsdagen den 29 september.

Det är en dyster framtidsbild av vårt land som Thomas Lindh målar upp. Mycket av den svenska kulturen kommer trängas undan till förmån för invandrarernas kultur. På frågan om Sverige kommer bli muslimskt svarar han “ja, det kommer att bli ett mycket starkare muslimskt inslag”.

En forskare i det politiskt korrekta tjänst som han är, drar han slutsatsen att Sverige behöver den enorma invandringen för att klara välfärden. Särskilt nämner han försörjandet av alla pensionärer i framtiden som det problem som bara kan lösas med hjälp av massinvandring.

För det första är det svårt för en vanlig dödlig att begripa hur detta resursslöseri, som den förda massinvandringspolitiken innebär, ska möjliggöra upprätthållandet av välfärd. Vi förlorar ju mångmiljardbelopp varje år på att försörja utlänningar. Ingen förespråkare för mångkultur och massinvandring har någonsin lyckats förklara hur ännu större invandring ska få Sverige på grön kvist när nuvarande invandring bara fortsätter gröpa ur våra finanser.

För det andra finns det all anledning att stanna upp och ställa frågan: Finns det någon anledning till fortsatt massinvandring även om mångkultur-förespråkarna har rätt i att vi i framtidens Sverige kommer lida brist på arbetskraft? Hela resonemanget utgår ju från antagandet att nativiteten i Sverige förblir låg. Av historien kan vi dra lärdomen att människan är mer benägen att föröka sig om hon ser en ljus framtid för sina barn. Ett avvecklande av mångkulturen och allt negativt den för med sig är ett steg i den riktningen.

Antag att vi trots detta skulle lida sådan brist på arbetskraft så att åldringar i framtiden inte kan få hjälp av samhället. Då kommer kanske bara de svenskar som skaffat tillräckligt många barn kunna åtnjuta en trygg ålderdom och då har vi de incitament som krävs för att höja nativiteten till skyarna. Att välja en sådan väg, som i värsta fall kan medföra vissa negativa konsekvenser, är bättre än att välja mångkultur med allt vad det visat sig innebära.

David Lång

Folkpartister med kaffet i vrångstrupen



Den kontroversiella författaren Ayaan Hirsi Ali, som lever under dödshot efter sin uppriktiga kritik mot islam, mottog folkpartiets demokratipris på partiets landsmöte nyligen.

I hennes tacktal inför landets ledande folkpartister tog hon bestämt och med skarpa avstånd ifrån liberala honnörsord som "mångkulturalism", "mångfald" och "integration". Flera av landets folkpartister måste således ha satt kaffet i vrångstrupen när de fick sådan kritik levererad till sig av en färgad kvinna som kallar sig liberal och nyss mottagit deras demokratipris. I sitt tal påpekade Hirsi Ali att det mångkulturella samhället riskerar att snabbt urarta till något där intolerans och fundamentalism frodas.

Det som liberaler i Sverige utmålat som en vacker dröm, framstår efter Hirsi Alis tal och analys i stället som en farlig mardröm, och mångkulturalismen som idé är inget annat än en utopi som delar av den västerländska eliten har tagit på sig, inte för att hylla andra kulturer, utan för att förneka sin egen.

Hirsi Ali framhåller upplysningen och dess idéer om tolerans och förnuft, något som islam aldrig har tagit till sig. Undrar hur många folkpartister som tog åt sig av det som Hirsi Ali framförde och tog sitt eget förnuft till fånga? Kritiken de fick serverad av Hirsi Ali är dock inget annat än vad Sverigedemokraterna länge påpekat i politiska församlingar runt om i landet och för detta fått utstå att bli kallade både det ena och det andra.

Kanske är det läge att ompröva sitt politiska ställningstagande som folkpartist till förmån för Sverigedemokraterna?

Tony Wiklander

“Sparkad för sina åsikter”

Det var rubriken på Sydsvenska Dagbladets förstasida söndagen den 16 oktober. Artikeln handlar givetvis om SD-Kurirens chefredaktör Richard Jomshof. När jag på ett flyg från Sturup på söndagen öppnade tidningen fick jag en smärre chock.

Martin Kinnunen

martin@ungsvenskarna.se



En journalist på en av landets största tidningar som väljer att skriva om det politiska förtrycket som drabbat sverigedemokrater. Och han skriver inte om det ur samma synvinkel som kan förvänta sig. Denna artikel tar upp människan och familjefadern Richard som drabbats av yrkesförbud. Den handlar inte om någon avhumaniserad "högerextremist" som stött på patrull. Den tar inte i första hand upp saken utifrån skolornas synvinkel, utan den utgår från drabbade individen. Niklas Orrenius artikel är banbrytande och det är väl egentligen det som är det sju-

ka i sammanhanget om man bortser från själva yrkesförbudet. Det finns förmodligen ingen annan västerländsk demokrati som skulle låta detta förtryck få fortgå utan att någon med kraft att bilda opinion åtminstone gör ett försök att uppmärksamma detta. Jag tänker således inte hylla Orrenius då han enbart gör det som man kan förvänta sig av honom som journalist.

Nästa fråga jag ställer mig är hur pass positiv en artikel som denna verkligen är. Visserligen låter man en sverigedemokrat komma till tals och tala om vad han egentligen står för, men samtidigt visar man på hur tufft det kan vara som sverigedemokrat idag. Risken är att potentiella medlemmar och sympatisörer skräms bort. Samtidigt som arbetsmarknadsproblem drabbar vissa offentliga sverigedemokrater, ska vi inte förstora detta. De allra flesta sverigedemokrater (även de som sitter i partistyrelsen) blir inte av med jobbet på grund av sitt politiska engagemang, och få är de sverigedemokrater som blir nedslagna på gator och torg på grund av sitt politiska engagemang.

Däremot händer det alldeles för ofta.

Tyvärr så bidrar artiklar som dessa, förutom att öka vårt stöd, även till att skrämja iväg folk från partiet. Genom den här repressionen har man lyckats sprida en sådan skräck i folk så att vissa på fullt allvar tror att de ska bli av med jobbet eller bli misshandlade om de får hem ett brev som det står "SD" som avsändare på. Det ska tydligen handla om någon slags konspiration mellan Posten, AFA och SÄPO. Jag har till och med hört talas om folk som varit rädda för att nekas inresa i USA på grund av sitt medlemskap i partiet.

Detta är givetvis rent struntprat som saknar förankring i verkligheten. SÄPO slutade granska Sverigedemokraterna som en extrem organisation i början på 90-talet, och idag är Sverigedemokraterna för dem helt ointressanta. Man blir alltså inte av med jobbet eller misshandlad för att man blir medlem i Sverigedemokraterna eller beställer hem ett infopaket från partiet. Tyvärr tror jag att detta är något man behöver påpeka.



Foto: Susanna Asköf, www.folkpartiet.se

“Leijonkungen” bluffar igen

Nu har det hänt igen. Folkpartiet har gjort utspel om invandringpolitiken och försöker på så sätt rida på den invandringskritiska opinionen. Förra gången handlade det om språktest, nu säger man sig vilja utvisa kriminella invandrare. I själva verket är folkpartiets förslag tandlösa och syftar till att stävja en verklig opposition.

Folkpartiets integrationspolitiska talesman och mannen bakom det se-

naste förslaget, Mauricio Rojas, tycks ha svårt att bestämma sig. Så sent som 1995 tyckte han att Sverige kunde ta emot ytterligare 50 miljoner invandrare (Rojas i tidningen Avräkningsnotan, nr 2 1995).

Vidare säger Leijonborg nej till minskad invandring. I Skattebetalarnas medlemstidning Sunt Förnuft (nr 5 2005) medger folkpartiets Lars Leijonborg att folkpartiet inte har några planer på minskad invandring till Sverige. Samtidigt passar han på att lägga skulden för den havererade integrationen på svenskarna:

- Det är inte antalet som är problemet utan det sätt som vi tar emot dem på, hävdar Leijonborg på fullt allvar i tidningen Sunt Förnuft.

Demokratins dödgrävare

Nu står det klart att Fredrik Federley, ordförande i Centerpartiets Ungdomsförbund, trots givet löfte, inte vågar debattera med Sverigedemokraterna. Han har därmed hamnat i samma föga ärofylla grupp, alltså demokratins dödgrävare, tillsammans med Tove Lifvendal (m) och Lars Leijonborg (fp).

Förvisso är Sverigedemokraterna sedan länge vana vid att bli diskriminerade och trakasserade på sätt som är oförenliga med demokrati. Banker har tidigare hindrat partiet att öppna konton och agerandet stoppades inte förrän Finansinspektionen röt till. Åklagare har nekat att åtala personer som rivit ned partiets affischer, ett solklart grundlagsbrott, trots att förövarna offentligt erkänt bravader i tidningar och tv. Att aktiva sverigedemokrater kan få stora problem med arbetsgivare och fackförbund är, trots att vi skriver 2005, numera vardagsmat. Nu till Federleys "företrädare" i den politiska dödgrävarbranschen.

På senvintern 2002 rapporterades i SVT:s Agenda att Sverigedemokraterna gjort ett mycket bra skolval. Knappt hann lamporna slockna i tv-studion förrän Moderata Ungdomsförbundets ordförande, Tove Lifvendal, skickade ett pressmeddelande där hon lovade att ta både kamp och debatt med Sverigedemokraterna. Undertecknad, då riksdagsledamot och nybliven medlem i partiet, kontaktade Lifvendal via mejl och förklarade mig beredd att anta hennes utmaning. Då blev det helt tyst från Lifvendal. En tid senare meddelade åter media att minsann skulle hon nu ta debatten med Sverigedemokraterna. Inget hände. Jag tog då upp frågan på moderaternas debattforum flera gånger. Det sista som hördes i frågan från Lifvendal var det föga intelligenta i ett mejl: "Jag skiter i Sten Andersson."

Vid månadsskiftet april/maj 2002 fick jag ett mejl till riksdagen av chefen för folkpartiets riksdagskansli, Jonas Jacobsson. Han undrade om



Foto: www.centerpartiet.se

Centerns Fredrick Federley och Maud Olofsson vågar inte debattera mot SD, hävdar artikelförfattaren.

jag ville ställa upp i en debatt mot partiledaren Lars Leijonborg om flykting- och integrationspolitik där debattid inklusive repliker borde vara runt en timme. Givetvis tackade jag ja till detta. Efter några dagar hade nyheten läckt till Agenda, varpå de ville arrangera en minidebatt en söndagskväll, vilket jag accepterade. Dock förutsatte jag att folkpartiets ursprungliga debattinbjudan fortfarande skulle gälla. Debatten i Agenda varade i knappt 10 minuter. Hur den gick får andra avgöra, men Expressen hade dagen efter rubriken: "Leijonborg högg i sten." Därefter hördes ingenting av den av honom själv initierade debatten med Sverigedemokraterna. Kanske beror detta på att Leijonborg från övriga riksdagspartier fick motta svidande kritik för att han genom debatten i Agenda "legitimerat Sverigedemokraterna". Nu till Federley:

Centerpartiets ungdomsförbund uttalade för runt ett år sedan att man skulle ta upp kampen mot främlingsfientlighet i allmänhet och Sverigedemokraterna i synnerhet. Efter en debattinbjudan från Jimmie Åkesson, då ordförande i Sverigedemokrater-



Foto: Erik Brithall, www.centerpartiet.se

nas ungdomsförbund, accepterade förbundets ordförande Fredrik Federley att under politikerveckan på Gotland i fjol delta i en sådan debatt. Nu strulade det, som vanligt, med lokaler - förmodligen efter påtryckningar uppifrån - och debatten kom aldrig att äga rum, men till hösten skulle den bli av. Nu har det dock visat sig vara omöjligt att hitta någon debattledare. Därför föreslog Sverigedemokraterna att Federley själv fick välja någon i centerpartiet. Detta gick dock Federley inte med på och ville, eller rättare sagt vågade, således inte medverka i en debatt.

Federleys avhopp är både genomskinligt och pinsamt, för honom själv såväl som för hans parti. Det är tydligen mer känsla för demokrati i en hönsgård än hos Federley och de bägge andra ovan nämnda. Men ok, jag får väl hälsa Federley välkommen i demokratins dödgrävargång. Och om Maud Olofsson känner minsta ansvar för sitt partis heder, så borde hon ta upp den av Federley bortkastade handsken och inbjuda Jimmie Åkesson till debatt.

Sten Andersson

blogg@sd-k

Sedan en tid tillbaka finns Jimmie Åkessons blogg på www.sd-kuriren.info, där aktualiteter kommenteras.

Hur påverkas SD av junilistan?

Den omedelbara reaktionen efter junilistan tillkännagivande att de tänker kandidera i nästa års riksdagsval, är förstudsak negativt för ett parti som vårt, som konkurrerar om landets så kallade missnöjesväljare. Troligtvis blir det media som avgör vilket övrigt parti som större delen av denna väljargrupp till slut lägger sin röst på. Det brukar bli så, förutsatt att media bestämmer sig för att man vill ha in någon som "rör om i grytorna". (Att röra om i grytorna är för övrigt det enda Nils Lundgren lyckats presentera som junilistan politik så här långt. Exakt vad det innebär är tveksamt.)

Min analys visar dock inte bara att vi kommer att påverkas negativt av junilistan kandidatur. En del talar faktiskt för oss:

- Ytterligare uppmärksamhet kring ett alternativt parti ökar (troligtvis) väljarnas benägenhet att faktiskt rösta alternativt på valdagen. Sverigedemokraterna kan åka snålskjuts...
- Om junilistan uteslutande satsar mot riksdagen uppstår ett vakuum på kommunplanet. Den som röstar alternativt i riksdagsvalet borde vara benägen att göra så också i de lokala valen, vilket kan gynna Sverigedemokraterna.
- Junilistan är inget seriöst, politiskt alternativ. Det är ett populistparti utan någon sammanhållande ideologi. Det finns en överhängande risk för att det brakar ihop för dem redan före valet.
- De allmänna valen är något helt annat än ett EU-val. Valdeltagandet är högre och väljarnas krav på partiernas helhetslösningar är betydligt större.

Dessutom måste man ställa sig frågan om vi konkurrerar om samma väljare? Till viss del gör vi naturligtvis det, men innan man drar alltför stora växlar på detta bör vi ta en närmare titt på hur det såg ut i EU-vallet förra våren, där junilistan fick sitt genombrott med hela 14,4 procent av rösterna i landet.

Vi kan konstatera att i Skåne och Blekinge, där Sverigedemokraterna fick 3,4 respektive 3,0 procent av rösterna i EU-vallet, fick junilistan en något mindre andel av rösterna än i landet totalt sett. Detta visar, förutom att vi till viss del konkurrerar om samma väljare, att Sverigedemokraterna lyckades öka sitt stöd från de allmänna valen 2002 trots junilistan.

Min slutsats blir därför, att om vi bara arbetar hårt och utifrån den plan vi har, satsar brett över hela landet och utnyttjar våra resurser maximalt - då kan vi nå våra målsättningar trots ökad konkurrens.

Avdelning: Yttrandefrihet i Sverige...

Den 11 oktonger stod det klart att Malmö tingsrätt friar den 43-åriga polisman, som skickade ett antal mejl till Malmös kommunalråd, Ilmar Reepalu. Åklagaren ville ha honom fälld för "hets mot folkgrupp", eftersom hans brev innehöll starka formuleringar om kriminella invandrare i Malmö.

Utan att på något sätt värdera denne polismanns förmåga att formulera sig, vågar jag påstå att han knappast är ensam i Malmö om att känna den frustration som breven ger uttryck för. Malmö är ett skrämmande exempel på vad de senaste decenniernas vettlösa invandringspolitik leder till. Att människor som bor där är besvikna, arga och frustrerade är inte det minsta konstigt.

Det har gått långt när man inte kan skriva brev till sina lokala politiska ledare utan risk för att dömas till fängelse. Nu blev det inte så, tack och lov, men sannolikt leder det till att polismanen förlorar sitt jobb. Det han har gjort är nämligen "inte förenligt med polisens värderingar", menar Skånes länspolismästare, Anders Danielsson. Låt oss hoppas att han i så fall inte blir den enda som går det ödet till mötes.

Personligen hade jag inte haft något emot att även Reepalu fick lämna sin plats, gärna nästa höst. Ett bra alternativ heter Sten Andersson, och han står på de återstående Malmösvenskarnas sida...





Budget för ett långsiktigt fattigare Sverige

Så har regeringen presenterat ytterligare en budgetproposition. Sammanfattningen på 300 sidor är till stora delar ett reklamdokument för den socialdemokratiska regeringens påstådda förträfflighet. Inom varje område framhålls ett antal nyckeltal där Sveriges ekonomi står sig väl jämfört med andra länders, varefter man påpekar att man fortfarande inte är nöjd. "Mycket har gjorts men mycket återstår att göra" som det brukar heta.

David Lång

david.lang@sverigedemokraterna.se



En sak som man dock undviker att skryta med är att ekonomierna utanför euroområdet, det vill säga Sverige, Storbritannien, Danmark och Norge, fortfarande utvecklas bättre än genomsnittet för de ekonomier som infört euron. Jämför Sverige med USA och världsgenomsnittet så halkar vi dessvärre efter.

Något man framhåller som positivt är att levnadsstandarden i Sverige utvecklas lika bra som i just USA. Tidigare har det från socialdemokratiskt håll dock hetat något i stil med att "vi vill väl inte ha det som i USA?", men antagligen vill man nu bidra till en förbättrad allmän syn på det stora mångkulturella landet i väster.

Beträffande mångkulturen så konstateras att Sverige är ett av de länder i Europa som har störst andel invånare med utländsk bakgrund. Den "positiva" statistik man presenterar här är att sysselsättningsgraden bland utrikes födda som vistats i Sverige i mindre än fem år ökat från 28 till 40 procent sedan 1994. Bland samtliga utrikes födda är sysselsättningsgraden 61 procent. Skulle sysselsättningsgraden i denna grupp vara lika hög som bland inrikes födda så skulle ytterligare 130 000 personer arbeta. Vad man hårdnackat vägrar inse är att en

resurs som inte kan utnyttjas är en värdelös resurs. I detta fall måste resursen i fråga dessutom försörjas med allmänna medel och är därmed ekonomiskt destruktiv.

Tittar vi närmare på siffrorna så framgår att budgetförslaget innebär sammanlagda utgifter på 783 miljarder kronor fördelade på 27 utgiftsområden. Ett av dessa har rubriken "Invandrare och flyktingar" och uppgår till endast 7 miljarder kronor. Det är den siffran som brukar hållas fram av regeringsföreträdare eftersom den ser ganska blygsam ut. Den som läser närmare under de övriga 26 utgiftsområdena finner dock att mångkulturen tar en stor del i anspråk även på flera andra håll. EU-avgiften hamnar vidare på drygt 28 miljarder kronor och vi får tillbaka knappt 13 miljarder i form av EU-bidrag.

Utgångspunkten är synsättet att det stora antalet utrikes födda är en tillgång för Sverige, vilket också skrivs i klartext. Att sysselsättningsgraden är låg för utrikes födda måste därför bero på diskriminering, menar man. När politiken misslyckats så är det alltså de etniska svenskarnas fel, kanske menar man att svenskarna inte tror tillräckligt mycket på mångkulturens förträfflighet. Ökade resurser anslås därför till antidiskrimineringsbyråer, utbildningar, kampanjer, arbetsförmedlingen med mera. Under rubriken "Staten som förebild" kan mellan raderna anas en plan för att uppnå rättvisa genom att svenskar ska diskrimineras inom den offentliga sektorn för att uppväga den påstådda diskrimineringen av utlänningar i den privata sektorn.

Regeringen anser sig satsa expansivt då man anslår tio miljarder kronor för år 2006 och lika mycket 2007 i syfte att komma åt problemet med den tröga arbetsmarknaden. Det tråkiga är att de föreslagna åtgärderna knappast kommer att innebära någon expansion av företaget och där-

med generera fler värdeskapande arbetstillfällen i Sverige. Det som expanderar är i stället arbetsmarknadspolitiska åtgärds paket och satsningarna på integration. Det förra kan ge lindrande effekter på kort sikt men löser inga problem, medan det senare måste betraktas som satsningar mot bättre vetande. Alla undersökningar som gjorts av hur integrationsprojekt utfallit tyder på att det är bortkastade pengar, vilket tidigare uppmärksammats i SD-Kuriren.

Beträffande stimulans av konsumtionen kan nämnas sänkta skatter för låg- och medelinkomsttagare, effekterna av fastighetsskatten lindras genom ytterligare begränsning, mil-avdraget höjs, reklamskatten sänks och taket för bostadstillägg för pensionärer höjs. Barnbidraget höjs från och med oktober, men den första utbetalningen sker retroaktivt i december. På så vis uppnås en julklappseffekt, som möjligen kan bli en vitamininjektion för regeringens opinionssiffror inför valåret 2006. Åtgärden som sådan måste ändå betraktas som positiv.

Även om flera enstaka åtgärder är välbehövliga så måste det samlade omdömet bli att prioriteringarna är felaktiga. Det är ett verkställande av socialistisk ideologi där all kreativitet läggs på att öka den offentliga sektorn och på att anpassa den ekonomiska verkligheten efter den ideologiska kartan. Alldeles för mycket satsas på att snygga till arbetslöshetssiffrorna utan att det för den skull leder till ökat välbefinnande på sikt. Alldeles för mycket energi går åt för att förklara att andra länders ekonomier i flera avseenden är ännu sämre än Sveriges, trots att Sverige faktiskt utvecklas sämre än världsgenomsnittet, samtidigt som alldeles för stora ansträngningar görs för att dölja mångkulturens negativa konsekvenser för den svenska ekonomin.

Noterat...

Myndighet kritisk till invandring

En majoritet av de anställda inom försvarsmakten är negativt inställda till invandring, detta enligt en undersökning gjord av fyra fackliga organisationer.

I undersökningen, vilken baserats på 6 800 intervjuer med anställda inom försvarsmakten och ett representativt urval ur befolkningen, framkommer att nästan hälften har en "intolerant syn på flyktingar, jämställdhet, FN och att förstå människor i andra kulturer", rapporterar Dagens Nyheter den 5 oktober. Därmed är "intoleransen" i stort sett i paritet med den övriga befolkningen.

- Det är resultat vi inte kan vara nöjda med. De uppdrag försvaret har gör att sannolikheten är stor för att våra anställda kommer att möta flyktingar och människor från andra kulturer, säger försvarets utbildningsinspektör tillika brigadgeneral Bengt Axelsson till Dagens Nyheter.

Axelsson berättar att försvarsmakten nu skaffat sig en mångfaldsplan, och Försvarsmakten kommer framgent tillsammans med de fackliga organisationerna arbeta för att förändra attityderna.

Vidare framkommer i undersökningen att endast fyra av tio anställda inom försvarsmakten stöder omställningen av det svenska försvaret från ett invasionsförsvar till ett insatsförsvar med ökat internationellt engagemang.

Ledande polis i Norrland: Det finns inga apatiska barn

Enligt en ledande polis inom gränspolis i Norrland, med uppgift att verkställa avvisningarna, finns det inga apatiska barn; han menar att de bara spelar, rapporterar tv4.se den 7 oktober.

Enligt den ledande polisen äter barn, som legat apatiska i Sverige, mat på flyget hem, samtidigt som barn som i Sverige suttit i rullstol är helt friska vid ankomsten till sina hemland. Till tv4.se säger polisen följande:

- Många som är jättesjuka här, hela vägen ut till planet, de börjar tillfriskna på planet. Av nån underlig anledning så blir de friska. [...] Apatiska barn som inte vill äta, men på planet trycker de i sig mackor och allt de kan hitta. Visst är det konstigt? [...] Det är ju faktiskt så att många sitter i rullstol och har färdtjänst här och så när de kommer ner till Sarajevo så är de friska alltså.

Polisen är samtidigt skeptisk till flyktingbegreppet och menar att det bara finns ekonomiska flyktingar i dagens Sverige, samtidigt som han menar att alla andra poliser tycker likadant.

- Jag tror i allmänhet att man har samma uppfattning som folk i allmänhet. Sedan är det ju så att man kanske konfronteras med personer från andra länder i en utsträckning som, i större utsträckning än andra, och det kan ju leda till att man får en annan bild. Men annars, i grunden tror jag att de tycker som folk i allmänhet i de här frågorna, säger rikspolischefen Stefan Strömberg, som annars inte vill kommentera uppgifterna.

Minst 9 000 kan komma att få stanna

Integrationsverket räknar nu med att 9 000 asylsökande kommer att kunna erhålla uppehållstillstånd efter den 7 november, då uppjörelsen mellan socialdemokraterna, vänsterpartiet och miljöpartiet träder i kraft, skriver Svenska Dagbladet (SvD) den 7 oktober.

Ingen vet dock hur många asylsökande som verkligen finns gömda i Sverige. Ingen vet heller hur många utvisningshotade asylsökande som befinner sig på Migrationsverkets anläggningar runt om i Sverige och som kan komma att få permanenta uppehållstillstånd efter deras fall prövats på nytt.

Integrationsverket har dock, från justitiedepartementet, fått i uppdrag att undersöka hur mycket 9 000 uppehållstillstånd skulle komma att kosta, och man har beräknat kostnaden till minst 1,25 miljarder kronor.

Dessa 9 000 är dock endast en uppskattning, och det kan mycket väl komma att blir betydligt fler. Utöver dessa räknar man med att "kanske ytterligare 7 700 personer" kommer att få uppehållstillstånd genom anknytningskäl.

Enligt Integrationsverkets beräkningar kommer ungefär 60 procent av de 9 000 att vara vuxna, 38 procent barn under 16 år och 2 procent äldre.

SOM SAGT...



Den "nya våldtäktsvägen" i Sverige

Vi blir dagligen påmind om det ökande, grova våldet i samhället. I Expressen har ett antal artiklar den senaste tiden uppmärksammat de vidriga överfallsvåldtäkterna, och man väljer att kalla det den "nya våldtäktsvägen". Nu har även Blekinge Läns Tidning valt att belysa ämnet. Den 5 oktober står det exempelvis att läsa om Niklas Göljen – en modig elev på Törnströmska gymnasiet i Karlskrona – som nu väljer att starta ett uppdrag mot våldtäkterna, vilket är ett mycket lovligt initiativ. För till saken hör att överfallsvåldtäkterna är ett växande problem.

Richard Jomshof



Att så verkligen är fallet, framkommer inte minst i tidningen Svensk polis (6-2000) då Toni Demitz-Helin, kriminolog och analytiker på länskriminalpolisens underrättelsetjänst i Stockholm, konstaterar att: "antalet polisanmälda gruppvåldtäkter i Stockholms län har under de senaste fem åren i princip fördubblats". I Expressen den 4 oktober framkommer i sin tur att "antalet anmälda överfallsvåldtäkter [i Sverige] har fördubblats på bara åtta år" (det vill säga åren 1996-2004). Enligt Sydsvenska Dagbladet den 15 januari anmäldes 40 överfallsvåldtäkter i Malmö under 2004, vilket är en fördubbling jämfört med året innan.

Att förklara bort det hela med att ökningen skulle bero på en ökad benägenhet att anmäla brott av detta slag är inte hållbart, för situationen är den att vårt en gång trygga och harmoniska Sverige är på väg att förvandlas till något mycket mörkt och otäckt. Det är bara att öppna ögonen så förstår man att så verkligen är fallet.

Bakgrunden till uppdraget i Karlskrona är att Niklas Göljens syster blev utsatt för en mycket brutal misshandel och gruppvåldtäkt natten mot nyårsafton i Göteborg, och att hans kamrat i sin tur våldtog av tre förövare natten mot den 1 oktober i Kalmar. Vad Blekinge Läns Tidning dock väljer att undanhålla för läsarna är förövarnas etnicitet – något som är regel snarare än undantag när det gäller svensk media. I fallet med gruppvåldtäkten i Göteborg rör det sig om fem förövare med "afrikanskt utseende", och i fallet med våldtäkten i Kalmar har åtminstone två av förövarna "icke-svenskt utseende", vilket SD-Kuriren också rapporterat om.

Ett tydligt mönster

Dessa båda uppmärksammade fall är inga undantag utan visar på ett tydligt mönster; när det gäller överfallsvåldtäkter har förövarna i en klar majoritet av fallen invandrarbakgrund, samtidigt som offren nästan uteslutande är svenska flickor och kvinnor. Brott som tidigare varit okända i vår del av världen nu blivit en del av den svenska vardagen, detta som en direkt följd av massinvandringen och det mångkulturella samhällets intåg menar jag.

Demitz-Helin konstaterar dessutom att "det verkar vara så att de flesta

gruppvåldtäkter begås av folk med utländsk bakgrund och att deras offer överlag är svenska kvinnor". I Jyllandsposten den 12 februari år 2000 kan man läsa: "Det är i huvudsak män från östra Medelhavsområdet, som är överrepresenterade när det gäller gruppvåldtäkter [...] Men en detalj får den svenska offentligheten inte veta: att de misstänkta har utländska rötter, närmare bestämt rötter från Mellanöstern." Claes Nyström på spaningsroteln i Göteborg berättar i GT den 16 augusti 2005, med anledning av den uppmärksammade överfallsvåldtäkten i Göteborg natten mot söndagen den 14 augusti då en 22-årig svensk kvinna våldtog av en invandrare, att förövarna till dessa brott företrädesvis är just invandrare. Nyström väljer dessutom att kalla det inträffade "ett typiskt fall". Om vi går tillbaka till 1997 förklarar professor Hans Klette i Dagens Nyheter den 3 juni att av de 24 män som dömdes för gruppvåldtäkt 1989-91 var 21 utländska medborgare.

“Det finns dessutom ingenting som tyder på att den nya våldtäktsvägen som pågår i detta ögonblick skulle vara annorlunda, vilket inte minst den som läser inrikesnotiserna på SD-Kuriren inser.

Jag kan vidare meddela att av de arton av mig kända gruppvåldtäkter som begicks under år 2000, begicks fjorton, det vill säga närmare 80 procent, av förövare med invandrarbakgrund. I tre av de fyra kvarvarande fallen har jag inga uppgifter om vilken etnicitet förövarna hade. I endast ett fall är det säkerställt att förövarna var svenska. Siffran kan således mycket väl överstiga 80 procent i detta fall.

Det finns dessutom ingenting som tyder på att den "nya våldtäktsvägen" som pågår i detta ögonblick skulle vara annorlunda, vilket inte minst den som läser inrikesnotiserna på SD-Kuriren torde inse.

Rasistiska och kulturella motiv

I DN den 11 februari år 2000, med anledning av den då uppmärksammade gruppvåldtäkten i Rissne, framgår att det mycket väl kan finnas rasistiska motiv bakom brott av detta slag och att kulturen tycks spela en avgörande roll för den snedvridna kvinnosynen:

"det är inte lika fel att våldta en svensk tjej som att våldta en arabisk tjej, säger Hamid. Den svenska tjejen



I det mångkulturella samhället riskerar svenska flickor och kvinnor att utsättas för brutala överfallsvåldtäkter. Foto: www.photo2be.com.

får ju massor av hjälp efteråt, och hon har nog redan knullat. Men arabtjejen får problem med sin familj. För henne är det en stor skam att bli våldtagen. Det är viktigt att hon har kvar oskulden när hon gifter sig. [...] Det var ingen tillfällighet att det var en svenska som skändades i Rissne – det framgår tydligt av samtalet med Ali, Hamid, Abdallah och Richard. Alla fyra ser i någon mening ner på svenska flickor och hävdar att denna inställning är vanlig bland unga män med föräldrar som har invandrat till Sverige. [...] Det är alldeles för lätt att få en svensk hora... tjejen, menar jag, säger Hamid och ler generat över sitt ordval. [...] Många invandrarkillar är ju med svenska tjejer när de är tonåringar. Men sen när de ska gifta sig tar de en riktig kvinna från sin egen kultur som inte har varit med någon kille. Så ska jag göra. Jag har inte så mycket respekt för svenska tjejer. Man kan säga att de blir sönderknulade."

Att förövarna ofta har muslimsk bakgrund när det gäller brott av detta slag, förklarar Jamie Glazov, fil dr i historia, i den amerikanska tidskriften Front Page Magazine, med att muslimskt våld mot vantrogna (icke-muslimer) mycket bygger på den kvinnosyn, manssyn, sexualsyn och våldssyn som frodas i muslimska samhällen.

Den snedvridna kvinnosynen blir inte minst tydlig i tidningen SOLO år 2000:

"De väljer att sexuellt utnyttja den mest berusade, mest försvarslösa av de två tjejerna. De gör det antingen medvetet – enligt principen 'vi tar chansen, hon är så full att hon inget minns i morgon' – eller omedvetet – 'hon vill hängla, alltså vill hon knulla'." (Solo 12-2000 om gruppvåldtäkten i Rissne).

"En av killarna som döms för gruppvåldtäkten i Södertälje får i förhören frågan om varför han tror att Pia gick med på att ha tio samlag med tre för henne helt främmande män under samma natt. Det kan han inte riktigt förklara, säger han, 'men för-

modligen gillade hon sex'." (Solo 12-2000 om gruppvåldtäkten i Södertälje).

Inte bara i Sverige

Den "nya våldtäktsvägen" är dock inte unik för Sverige, utan något som förekommer i en rad andra mångkulturella västländer. Här följer ett par exempel:

“Den svenska tjejen får ju massor av hjälp efteråt, och hon har nog redan knullat. Men arabtjejen får problem med sin familj. För henne är det en stor skam att bli våldtagen. Det är viktigt att hon har kvar oskulden när hon gifter sig.

Theodore Dalrymple, en nyligen pensionerad brittisk fängelsedoktor, skriver den 30 juli 2005 på timesonline.co.uk att "tack vare deras [muslimernas] kulturella arv, är deras utnyttjande av kvinnor systematiskt snarare än osystematiskt vilket är fallet med vita och svarta". Ett tydligt exempel på detta gav brittiska Channel 4 den 20 maj 2004 då de rapporterade om hur ett antal brittiska flickor, några endast 11 år gamla, under en längre tid hade utnyttjats sexuellt av flera muslimska män, främst från Pakistan.

I programmet 60 minutes på CBS

den 16 maj 2004 rapporteras att muslimerna i Frankrike styrs av patriarkala traditioner. I programmet intervjuas Samira Bellil, med rötter i Algeriet. Bellil berättar att hon själv blivit gruppvåldtagen av tre män som hon känner, vilket ledde till att hennes familj slängde ut henne på gatan. Hennes enda brott var att hon hade blivit gruppvåldtagen. Enligt egen utsago var gruppvåldtäkten ett svar på att hon hade gjort ett aktivt val att försöka leva som en sekulariserad fransk kvinna.

Bellil berättar vidare om en rättegång i Lille där det framkom uppgifter om att en 13-årig flicka hade gruppvåldtagits av så många som 80 män. Vidare nämner hon en rättegång i Argenteuil där en 15-årig flicka hade gruppvåldtagits under en tvåmånadersperiod. Arton tonåringar kom att dömas för brottet. Vad som dessutom kom att chocka Frankrike var hur mödrarna till de dömda pojkarna reagerade. En invandrad mamma sa bland annat att "du kallar detta rättvisa, sju års fängelse för lite oralsex [...] det är flickan som skulle sitta i fängelse".

Enligt norska Aftenposten den 5 september 2001 var 65 procent av alla som dömdes för våldtäkt i Oslo år 2000 invandrare med en "icke-västlig etnisk bakgrund" (de utgjorde då 14,3 procent av den totala befolkningen i Oslo). Ytterligare 12 procent hade "okänd" etnisk bakgrund. Det framgick dessutom att hela 80 procent av offren var norska flickor och kvinnor. Om någon trodde något annat kan jag meddela att situationen är densamma i vårt andra skandinaviska grannland Danmark.

Och så vidare.

Tillbaka i Sverige kan jag än en gång konstatera att statistiken talar sitt tydliga språk här, men att våra sju riksdagspartier och stora delar av media väljer att blunda och förneka, allt medan våra svenska flickor och kvinnor förnedras – gång på gång.



Dansk Folkeparti firade tioårsjubileum

Det är nu tredje året i rad som SD-Kuriren gästar Dansk Folkepartis årsmöte. Denna gång fyllde partiet respektabla tio år – ett jubileumsår som firades storstilat helgen 17-18 september. Platsen för årsmötet var densamma som förra gången, det vill säga kongresscentret i Odense – Danmarks tredje största stad efter Köpenhamn och Århus – på Fyn.

L-J Hallgren



Årsmötet hölls i mycket ändamålsenliga lokaler som klarade att husera alla de närmare 1 000 personer som var på plats, och av dessa var cirka 800 årsmötesombud. Som brukligt är vid Dansk Folkepartis årsmöten, inledes mötet med att en orkester spelade och en imponerande fanborg tågade in bestående av ungdomar från Dansk Folkepartis Ungdomsförbund (DFU).

Efter fanborgens inträde spelade orkestern Danmarks nationalsång – ”Det er et yndigt land” – och alla sjöng med efter förmåga, varefter Borgmästaren i Odense tog till orda och höll ett längre anförande. Vidare hölls även ett tal av ungdomsförbundets ordförande – den mycket påläste och kompetente – Kenneth Kristiansen. I talet berörde han bland annat Sverige; till saken hör att Kristiansen är känd för att ha en mycket god insikt i vad som händer i Sverige och förhållandena här. Tyvärr så berördes Sverige i mindre smickrande ordalag och i många fall som ett rent avskräckande exempel. Inte desto mindre var hans analys av situationen här i Sverige väl så korrekt.

Därefter var det dags för valberedningen att presentera sitt förslag till partiordförande. Valberedningens förslag var att omvälja den sittande partiordföranden Pia Kjaersgaard. Omvald blev hon också – enhälligt och till alla närvarandes jubel och stående ovationer. Hon må vara kortväxt, men hon är ack så stor i anden denna formidabla kvinna!

Därefter följde val till några av styrelseposterna där de kandiderande kandidaterna presenterade sig, varpå slutna omröstningar följde. Efter valen och tal av bland annat Pia Kjaersgaard, var det dags att avrunda denna första dag, och nu började det på allvar märkas att ett firande var i antågande. Samtliga närvarande ombuds att gå in i en angränsande lokal där en jazzorkester spelade trevlig musik. Efter några tal tog ytterligare en annan orkester vid.

Kvällens tillställning visade sig vara en synnerligen lyckad jubileumsfest med såväl god mat som festlig och trevlig underhållning, där en av Danmarks främsta komiker uppträdde med en show som fick samtliga festdeltagare att tidvis vika sig dubbla av skratt.

SD-Kurirens närvarande samtalande med flera av de närvarande medlemmarna under kvällen och kunde märka en tydlig insikt om den allvariga situationen i Sverige, en insikt om det rådande demokratiska underskottet, massmedias totala dominans och inflytande över nyhetsrapporteringen samt hur det svenska folket hela tiden låter sig bli mer och mer marginaliserade.

Här i Danmark har man numera svårare att finna den självförnekelse som är legio i Sverige. Men så var vi ju också i Danmark. Man upplevde en uppriktig oro och bekymran från dessa våra danska bröder och systrar över vilken svår situation som de svenska politikerna har försatt landet i. Man kan inte göra annat än att instämma.

På söndagen lämnade SD-kurirens utsända Dansk Folkepartis årsmöte, stärkte i vår övertygelse om att Sverigedemokraterna verkligen är på rätt spår och att en fortsatt ihärdig verksamhet kommer att leda ett riksdagsmandat åt partiet 2006.

Med detta vill SD-Kurirens redaktion och Sverigedemokraterna med ungdomsförbund önska ett stort ”Til lykke!”, och må Dansk Folkeparti skörda lika många och stora framgångar de närmaste tio åren som de har gjort under de gångna tio.



SD-Kuriren gästade för tredje året i rad Dansk Folkepartis årsmöte. Denna gång fyllde partiet respektabla tio år – ett jubileumsår som firades storstilat. Platsen för årsmötet var densamma som förra gången, det vill säga kongresscentret i Odense – Danmarks tredje största stad efter Köpenhamn och Århus – på Fyn. Lokalerna var mycket ändamålsenliga, och klarade att husera alla de närmare 1 000 personer som var på plats, och av dessa var cirka 800 årsmötesombud. SD-Kuriren vill önska ett stort ”Til lykke!”, och må Dansk Folkeparti skörda lika många och stora framgångar de närmaste tio åren som de har gjort under de gångna tio. Foto: Björn Söder.



PRENUMERERA PÅ SD-KURIREN!

NU ENDAST 50 KRONOR FÖR 6 NUMMER.

BETALA TILL PLUSGIRO 117 09 68 - 0
ELLER BESÖK WWW.SD-KURIREN.INFO FÖR MER INFORMATION.

Tack alla valarbetare!

Kyrkovalet är över och vi kan konstatera att vi nådde vårt bästa resultat någonsin i ett rikstäckande val. Säkert var det fler än jag som vändades på valnatten. Vetskapen om att kyrkovalet lockar endast ett fåtal till valurnorna och att sd-väljare i gemen är tämligen ointresserade av den här sortens val gjorde rösträkningen ännu mer spännande. Dessutom var etablissemangets hetskampanjer särskilt råa mot slutet. Mot bakgrund av det ska vi vara mycket nöjda. Det är en stor bedrift att mer än fördubbla sin andel av rösterna under sådana omständigheter.

Med det vill jag tacka alla som arbetat för partiet under kyrkovalet, och samtidigt passa på att välkomna er till nästa stora utmaning. Nu är det mindre än ett år kvar till de allmänna valen.

Jimmie Åkesson



Kritisk, turkisk författare riskerar fängelsestraff

Den turkiske författaren Orhan Pamuk, en av Turkiets mest kända författare som dessutom rönt framgångar i västvärlden, riskerar upp till tre års fängelse för att han talat öppet om det turkiska folkmordet på de kristna armenierna 1915. Den 16 december ska han upp i rätten för att försvara sig, detta enligt den tyska tidningen Frankfurter Allgemeine.

Pamuk blev i februari tilldelad de tyska bokhandlarnas fredspris, ett pris som han enligt planerna ska motta den 23 oktober. Det var med anledning av detta Pamuk gav en intervju i den schweiziska tidningen Tages-Anzeiger. I intervjun kritiserade han det turkiska folkmordet och påpekade att 30 000 kurder och en miljon armenier mördades av turkarna och att ingen vågar säga sanningen om folkmordet.

Intervjun ledde omedelbart till starka reaktioner i hemlandet, och vid en demonstration i staden Bilecik brändes hans böcker på bål. En så kallad distriktsadministratör beordrade i sin tur att Pamuks böcker skulle tas bort från områdets samtliga bibliotek. Värst var kanske ändå att Turkiets största tidning Hürriyet valde att kalla honom för ett "perverst väsen".

Den internationella PEN-klubben, som tillvaratar förföljda författares intressen, har med anledning av det inträffade krävt att den turkiska regeringen ska fördöma angreppen på Pamuk, dock utan resultat.

Pamuk står åtalad enligt en ny strafflag som antogs den 26 september 2004, en strafflag som ersatte Turkiets då 78 år gamla brottsbalk. Lagen var ett villkor för att Turkiet skulle kunna inleda förhandlingar om EU-medlemskap i fjol. Vad som dock



Turkiets premiärminister Recep Tayyip Erdogan vägrar att erkänna folkmordet på de kristna armenierna. Här sittandes tillsammans med Sveriges statsminister, Göran Persson, som stödjer Turkiet som medlem i EU. Foto: www.bbm.gov.tr

inte uppmärksammats är att den antagna strafflagen i själva verket slår mycket hårt mot yttrandefriheten i Turkiet, och inte alls är något framsteg som många hävdar.

Enligt artikel 306 i den antagna turkiska strafflagstiftningen är det förbjudet att "handla emot fundamentala nationella intressen". Den som till exempel påstår att folkmordet på armenier ägt rum, vilket Pamuk följaktligen gör, agerar enligt den nya lagstiftningen mot dessa "fundamentala nationella intressen" och riskerar fängelsestraff på mellan 3 och 10 år.

Fakta är att det relativt okända folkmordet på armenierna ägde rum 1915 i det dåvarande Ottomanska riket, föregångaren till dagens moderna Turkiet. Pamuk själv omnämner en miljon offer, det finns dock dem som menar att så många som två miljoner kristna armenier, vilka långt innan 1915 var utsatta för ett massivt för-

tryck av turkarna, mördades i flera räder organiserade av den turkiska militären. Ingen undkom; åldringar, män, kvinnor och barn mördades skoningslöst.

Allt sedan republiken Turkiet grundades 1923 har folkmordet på armenierna förnekats ihärdigt av Turkiet, och förnekandet fortsätter. Lagen är därför inget annat än ett statligt förintelseförnekande och ett hårt slag mot åsikts- och yttrandefriheten.

Frågan är om ett sådant land har i Europa att göra? Jag tycker inte det.

Richard Jomshof

Fotnot: En delegation från Den Europeiska Armenska Federationen besökte i fjol Bryssel för att göra EU-Kommissionen uppmärksam på just artikel 306 i den nya strafflagen. De talade dock inför döva öron.

Troligt förbud mot burqa i Nederländerna

Nederländerna planerar att i stort sett helt förbjuda bärandet av den heltäckande slöjan burqa. Om förbudet genomförs blir Nederländerna det första landet i Europa som inför ett sådant förbud, rapporterar Jyllands-Posten den 13 oktober.

Nederländernas integrationsminister, Rita Verdonk, har nu bett sina tjänstemän att undersöka huruvida det skulle vara möjligt att införa ett sådant förbud med hänvisning till den offentliga säkerheten. Förbudet planeras att gälla i offentliga förrättningar, på biografier, tåg- och busstationer, flygplatser samt på offentliga transportmedel.

Samtidigt meddelar Danmarks integrationsminister, Rikke Hvilshøj (v), att de tänker undersöka möjligheterna att införa ett liknande förbud i Danmark, detta som en direkt följd av att Nederländerna börjat diskutera ett förbud. I den första omgången



tänker Hvilshøj dock avvakta och se hur Nederländerna väljer att agera i frågan.

Pia Kjærsgaard, ledare för Dansk Folkeparti, säger till Ritzau att hon "absolut" ställer upp bakom ett sådant förbud i Danmark. Dansk Folkepartis integrationsordförande, Jesper Langballe, meddelar i sin tur att han överväger att åter lägga fram deras gamla förslag om att förbjuda reli-

giös huvudbeklädnad, ett förslag som tidigare mött motstånd i det danska Folketinget. Denna gång menar Langballe att förbudet dock endast ska gälla muslimsk huvudbeklädnad.

- Det finns ett enda problem, och det är muslimernas huvudbeklädnad. För att det historiskt, principiellt och faktiskt signalerar ett stöd för att införa sharialagstiftning.

Lokala förbud

Det finns idag inget av EU:s 25 medlemsländer som infört ett nationellt förbud mot att bära burqa. Dock finns det lokala förbud i flera länder: I Belgien blir den som bär burqa offentligt i Antwerpen och Gent tilldömd böter på 1 000 kronor. I flera italienska byar är det förbjudet att skylta ansiktet offentligt. I Frankrike och i flera tyska delstater är det i sin tur förbjudet att bära hijab, det vill säga huvudduk, på skolor och i offentliga byggnader.

Turkiet mot EU-medlemskap

Österrikes halvdana protester var förstås bara ett spel inför världspresen. Som väntat gav man med sig efter lagom mycket motstånd, så att de många Turkietskeptiska väljarna därhemma helt säkert noterat att man i alla fall gjorde sitt yttersta. Strategiskt klokt, men knappast någon tröst för oss andra, som i brist på egen regering med ryggrad satt vissa förhoppningar till den österrikiska utrikesministern.

Större tröst är i så fall det faktum att såväl Österrike som Frankrike sagt sig kunna godkänna ett turkiskt EU-medlemskap först efter att man skaffat sig ett sådant mandat genom nationella folkomröstningar. Helt säkert blir det nej. Frågan är om EU vågar tillåta fler folkomröstningar efter magplasket i den franska omröstningen om EU:s nya grundlag..?

Det finns förstås många aspekter på det här med turkiskt EU-medlemskap. Förutom det mest uppenbara, att Turkiet inte ligger i Europa, föreligger stora skillnader mellan Europa och Turkiet, både ekonomiskt och kulturellt. Att släppa in Turkiet, med en folkmängd på nära 70 miljoner, i EU-området, där fri rörlighet för bland annat människor råder, skulle förstås sätta sina spår.

Lyckligtvis dröjer det innan vi får se Turkiet som EU-medlemmar, men precis som i fallet med nya grundlagen, är jag säker på att EU-pamparna så småningom driver igenom saken utan stöd från de europeiska folken. Det är ju knappast till Turkiets nackdel att två av deras viktigaste handelspartner heter Italien och Tyskland.

Jimmie Åkesson

Muslimerna demonstrerade mot Jyllandsposten i Danmark

Närmare 3 500 muslimer deltog nyligen i en demonstration mot den danska morgontidningen Jyllandsposten i Köpenhamn. De demonstrerade mot att tidningen den 30 september tryckte tolv tecknars tolkning av hur den muslimske profeten Muhammed kan ha sett ut, rapporterar dr.dk den 14 oktober.

Syftet med att avbilda Muhammed och trycka det i tidningen var att visa att yttrandefriheten står över islams förbud mot att avbilda honom.

Som en följd av publiceringen av teckningarna har tidningen mottagit en rad hot via telefon och e-post, vilket tvingat tidningen till att hyra in en vaktfirma för att garantera säkerheten för tidningen och dess anställda i Viby och Köpenhamn. Två av tecknarna har dessutom tvingats gå under jorden sedan de hotats till livet.



Närmare 3 500 muslimer deltog nyligen i en demonstration mot den danska morgontidningen Jyllandsposten i Köpenhamn. De demonstrerade mot att tidningen den 30 september tryckte tolv tecknars tolkning av hur den muslimske profeten Muhammed kan ha sett ut.

Foto: © <http://dansk-svensk.blogspot.com>



Slaveri naturligt i den muslimska världen

Den muslimska lagen, sharia, innehåller regler för slavhållning, och profeten Muhammed, som är en förebild för alla muslimer, hade många slavar och slavinnor. Slaveri har varit och är en naturlig del av muslimskt levnadssätt.

Harry Vinter

www.dendanskeforening.dk

I den västerländska kulturkretsen avskaffades slaveriet då kristendomen infördes. Handelsresande från väst som seglade längs Afrikas västkust, stiftade emellertid bekantskap med den afrikanska traditionen med slavhandel, och många lät sig övertalas av afrikanska hövdingar att köpa slavar, som därpå transporterades till Amerika – men aldrig till Europa.

Långt innan denna handel kom igång, fanns det etablerade slavhandelsrutten tvärs över Saharaöknen till de muslimska länderna, och slavtrafiken har faktiskt aldrig upphört helt. Ännu i våra dagar infångas muslimska ryttare, exempelvis i Sudan, svarta afrikaner, som fraktas norrut till slaveri.

Det finns väsentliga skillnader mellan de slavar som fördes över Atlanten, och de slavar som fördes över Sahara.

Historiker beräknar att 11 miljoner afrikaner transporterades till Amerika. De flesta kom till Syd- och Centralamerika, medan bara 5 procent kom till USA. Det beräknas att minst 28 miljoner fördes till den muslimska världen.

limska världen.

Två tredjedelar av de slavar som fördes över Atlanten var män; de sattes i arbete på plantagerna. Omvänt var två tredjedelar av de slavar som fördes över Sahara kvinnor; dessa användes som sexslavar.

Tio procent av de slavar som fördes över Atlanten dog under transporten. 80-90 procent av de slavar som fördes över Sahara dog av törst och umbäranden under färden. Det beräknas därför att den muslimska slavtrafiken har kostat minst 140 miljoner afrikaner livet under loppet av de 1 400 år som den pågått.

Slavarna i Amerika fick efterkommande, som i dag utgör stora minoriteter. Men de manliga slavar som fördes till den muslimska världen blev kastrerade, och de barn som de kvinnliga slavarna födde med muslimska slavägare som fäder, blev nästan alltid ihjälslagna efter födseln.

Slaveriet i Amerika är i färsk hågkomst, medan slaveriet i den muslimska världen är glömt, eftersom slavar där blev behandlade så grymt, att de inte lämnat efter sig några efterkommande.

Europeiska slavar

Under den muslimska ockupationen av Spanien och Balkan blev en del av den skatt som pålades de kristna betalad i form av slavar – flickor skickades till harem och från Balkan skickades dessutom pojkar till turkarnas janitschartrupper – elitförband som bland annat hade som uppgift att underkuva de kristna.

Arabiska slavhandlare kom ända upp

till Skandinavien, bland annat via de ryska floderna, där de köpte många slavar.

Historiker beräknar dessutom att nordafrikanska pirater infångade långt över en miljon européer till slaveri under perioden 1530-1780.

Medlemmen av Köpenhamns stadsfullmäktige, Hamid el Mousti, berättade för ett par år sedan i en tidningsartikel om marockanernas angrepp mot isländska städer 1627, där de tillfångatog 380 unga islänningar, som fördes till Marocko som slavar. El Mousti berättade inte om denna händelse för att be om ursäkt, utan för att han fann den mycket underhållande.

I överensstämmelse med Allah

Slaveri är fullt i överensstämmelse med islams heliga skrifter och praktiseras den dag som i dag är. Under 2002 lyckades en sudansk flicka, Mende Nezer, fly från ett saudiarabiskt diplomatpar mitt i London, vilka hållit henne som husslav. Hon har berättat sin tragiska historia i boken "Slave: My True Story".

Källor:

www.christianaction.org.za/articles_ca/2004-4-TheScourgeofSlavery.htm
www.answering-islam.org/ReachOut/slave-trade.html
www.iabolish.com/
www.arabianews.org/english/article.cfm?qid=132&sid=2

Frp gjorde sitt bästa val

Det norska Stortingsvalet den 12 september blev en mycket stor framgång för Carl I Hagen och Fremskrittspartiet (FrP), som nu är Norges näst största parti med hela 22,1 procent av folket bakom sig – en ökning med hela 7,4 procentenheter sedan valet 2001. Bara de norska socialdemokraterna är i dag större. FrP är i Sverige framför allt kända för sitt förespråkande av en restriktiv invandringspolitik.

Hagen har tidigare meddelat att han inom en snar framtid ämnar att lämna partiledarposten – en post han haft sedan 1978. Som ett förmodat led i detta blev Siv Jensen på ett möte med FrP:s nya stortingsgrupp den 5 oktober vald till ny parlamentarisk ledare, det vill säga ledare av Stortingsgruppen efter Carl I Hagen (som suttit på denna position sedan 1981).

Jag har stadigt blivit mer överbevisad om att detta kommer att gå bra [...] Därför kan jag säga att det är med visst vemod, men också med glädje, att jag nu överräcker ordförandeklubban till dig, Siv. Lycka till på färden, sade Hagen under den lite känslolagda stunden som alltid inleder sig vid ett ordförandebyte. Sverigedemokraternas partiordförande, Jimmie Åkesson, kommenter-



Carl I Hagen, partiledare för Fremskrittspartiet sedan 70-talet, gjorde sitt bästa val någonsin.

rar valresultatet:

- Det här är naturligtvis oerhört glädjande. Det visar att den invandringskritiska opinionen lever i de nordiska länderna. I Danmark har vi Dansk Folkeparti och i Norge finns Fremskrittspartiet – två partier som har kritik mot en alltför vidlyftig invandringspolitik högt på agendan. Det här påverkar förstås även oss i positiv riktning. Det behövs ett invandringskritiskt parti även i Sverige!

Slutgiltiga valresultatet i Norge blev följande (ändringar i förhållande till stortingsvalet 2001 i parentes):

- Arbeiderpartiet: 32,7 % (+ 8,4 %),



Siv Jensen, nyvald ledare av Fremskrittspartiets Stortingsgrupp, förmodas bli partiets nästa partiledare.

61 mandat

- Fremskrittspartiet: 22,1 % (+ 7,4 %), 38 mandat

- Høyre: 14,1 % (- 7,1 %), 23 mandat

- Sosialistisk Venstreparti: 8,8 % (- 3,7 %), 15 mandat

- Kristelig Folkeparti: 6,8 % (- 5,6 %), 11 mandat

- Senterpartiet: 6,5 % (+ 0,9 %), 11 mandat

- Venstre: 5,9 % (+ 2,0 %), 10 mandat

Norges två andra invandringskritiska partier, Kystpartiet (0,8%) och Demokratene (0,1%), lyckades dock inte ta sig in i Stortinget.

Noterat...

Norsk ungdom mer kritisk till invandring

I samband med skolvalet vid gymnasieskolorna i Norge nyligen, där det invandringskritiska Fremskrittspartiet (FrP) för övrigt blev landets största parti, framkom att fyra av tio ungdomar menar att invandringen utgör ett allvarligt hot mot den norska nationella egenarten, en kraftig ökning sedan 1999, rapporterar Aftenposten en 26 september.

Upplysningen från Norsk samhällsvetenskaplig datatjänst (NSD) baserar sig på svar från cirka 5 000 ungdomar som fick svara på frågan huruvida "Invandring utgör ett allvarligt hot mot vår nationella egenart".

Även om invandringsfrågan inte var framträdande i valkampanjen, så spelade det nog in. Vid skolvalet såg vi att FrP gick starkt fram bland ungdomar, och det förklarar något, säger Knut Knudsen, professor i sociologi vid Universitetet i Stavanger, som i flera år har följt normmännens hållning till invandrare.

Hälften av pojkarna säger att de antingen är eniga eller delvis eniga i att invandringen utgör ett allvarligt hot mot vår nationella egenart. Bland flickorna är det tre av tio flickor som svarar detsamma. Endast var femte ungdom har svarat "helt oenig" på frågan.

Fremskrittspartiet: Förbjud heltäckande slöjor i skolan

Handelsgymnasiet i Oslo har tagit kontakt med utbildningsnämnden i Oslo för att få vägledning i hur skolan skall hantera problematiken kring unga muslimska tjejer som klär sig i heltäckande slöjor under skoltid. Skolan har lagt vikt vid de praktiska problemen klädseln medför i undervisningen, och skolans ledning vill nu att politikerna fattar beslut kring problematiken.

Per Sandberg, invandringpolitisk talesman för norska Fremskrittspartiet (FrP), säger att partiet kräver ett generellt förbud mot heltäckande slöjor i skolan.

Fremskrittspartiet kan inte acceptera förtryck och stigmatisering av unga invandrartjejer i skolan [...] Islamistisk klädsel som burqa och niqab har inte i den norska skolan att göra eftersom det är ett hinder mot integrationen och skapar skillnader, säger Sandberg bland annat på partiets hemsida.

Så sent som den 31 maj i år lade FrP fram ett förslag i Stortinget om ett förbud mot heltäckande slöjor. Förslaget röstades dock ner av övriga partier. Samtidigt påpekade en samstämmig kommitté att "klädsel som döljer hela eller delar av ansiktet försvårar skolans uppdrag". Och flertalet i kommittén menade dessutom att "skolan måste på grund av pedagogiska skäl kunna ha en möjlighet att förbjuda burqa eller heltäckande niqab".

Per Sandberg, påpekar ett sådant förbud redan är infört i Frankrike, och att många av de ivrigaste förespråkarna av ett förbud själva var kvinnor med invandrarbakgrund.

Nationalister vinnare i polska valet

Måndagen den 26 september kunde Polens två vinnande borgerliga partier inleda förhandlingarna om att bilda en ny regering sedan de polska kommunisterna lidit ett svidande nederlag i det polska valet nyligen. Bedömare hoppas nu att kommunisternas valförlust ska krossa de sista resterna av kommunism i Polen och leda till mer stabilitet i EU:s största nya medlemsland.

De två vinnande borgerliga partierna är dock väldigt olika, vilket kan leda till krångliga förhandlingar:

Partiet "Lag och rättvisa", vilket leds av Jaroslaw Kaczynski, som enligt bedömare tros bli landets premiärminister, är EU-kritiskt, nationalistiskt, katolskt och socialkonservativt, medan partiet "Medborgarplattform" inte minst är ett EU-vänligt och ekonomiskt liberalt parti. Gemensamt är dock att de båda partierna härstammar från den antikommunistiska Solidaritetsrörelsen.

De båda partierna har dock en svår uppgift framför sig. Polen har lider i dag av en arbetslöshet på 18 procent och av en svår korruption, och det var just den omfattande korruptionen som fick det förra regeringspartiet "Demokratiska vänsteralliansen" på fall. Det var just från Demokratiska vänsteralliansen som Lag och rättvisa fick en stor del av sina väljare.



Framgång i kyrkovalet

“Succévalet ska upprepas” var rubriken på senaste SD-Kurirens framsida och syftade på valframgångarna vi hade i 2001 års kyrkovalet. Vi kan väl alla instämma i att succévalet har upprepat nu när vi har flyttat fram våra positioner ytterligare, vilket innebär att de värdekonservativa krafterna inom kyrkopolitiken därmed har stärkt sina positioner.

Sverigedemokraterna fick i valet till kyrkomötet – Svenska kyrkans högsta beslutande organ – 1,7 procent av rösterna, vilket är en ökning med 0,9 procentenheter sedan valet 2001. Därmed fördubblades mandatet och är nu fyra till antalet.

På stiftsnivå gick partiet från två mandat till nu tio mandat och finns därmed representerat i sju av Sveriges tretton stift. Dessutom fick vi flera lokala mandat i bland annat Uppsala stift, Karlstad stift, Stockholms stift och Lunds stift.

Trots att valet fick omfattande publicitet i massmedierna, blev valdeltagandet dock lågt även denna gång. Jag tror däremot inte för fem öre på att Sverigedemokraterna gynnas av lågt valdeltagande – något som proffstyckare så ofta framfört i debatten. Tvärtom, skulle jag vilja säga. Precis som Jimmie Åkesson skriver i senaste SD-Bulletinen kan vi konstatera att kyrkovalet inte har någon högre prioritet för Sverigedemokraternas väljare och vi har, liksom många andra partier, svårt att få våra väljare att intressera sig för kyrkovalet.

Kyrkovalet blev dock en framgång för partiet och vi har stärkt våra positioner på nationellt plan inför nästa års riksdagsval. Under kyrkovalet delade Sverigedemokraterna till fots ut över 700 000 tidningar och 90 000 flygblad runt om i landet, vilket visar vilken enorm kapacitet vi har genom våra aktivister. Det är glädjande att vi kan mobilisera så många aktivister, som med sådan

energi och kraft kan få ut så mycket material. Denna aktivism och energi är något riksdagspartierna saknar.

När Sverigedemokraterna nu starkt positionerna inom kyrkan, så gäller det också att ta tillvara på det förtroende som folket gett oss. Redan innan valet visade det sig att Sverigedemokraterna varit den kanske mest aktiva nomineringsgruppen i förhållande till vår storlek. Sverigedemokraterna har nämligen under den gångna mandatperioden lagt inte mindre än fjorton motioner i kyrkomötet, i genomsnitt sju per ordinarie ledamot. Här har fil dr Eva Nyman varit den mest drivande kraften och hon har verkligen gjort en enastående insats. Eva har nu fått fortsatt förtroende av väljarna och kommer vid sin sida att ha en mindre grupp som hjälper henne. Den kommande mandatperioden blir spännande.

Björn Söder



Segerglädje i Gävle, där Sverigedemokraterna nådde stora framgångar. På bilden Roger Hedlund och Margareta Sandstedt.



I Malmö planeras för utdelning av valtidningen i ett av stadens gigantiska höghusområden. Aktivitetsansvarige Christer (t.v.) har full koll...



Ingvar Karlsson, en av partiets ledamöter i Sölvesborgs kommunfullmäktige, delar ut valtidningar i valsparterna.



Kyrkovalet visas inte på tv, utan partikamrater över hela landet samlades kring datorer för att följa röstsammanräkningen. Här en valvaka i Stockholm.



Gabriella Johansson, förstnamn till Kyrkomötet, mötte väljarna på Kiviks marknad en regnig dag i juli.



Brevlådorna ville aldrig ta slut, men i Gävle fick man ut över 40 000 valtidningar och det visade sig också på valnatten ge resultat...

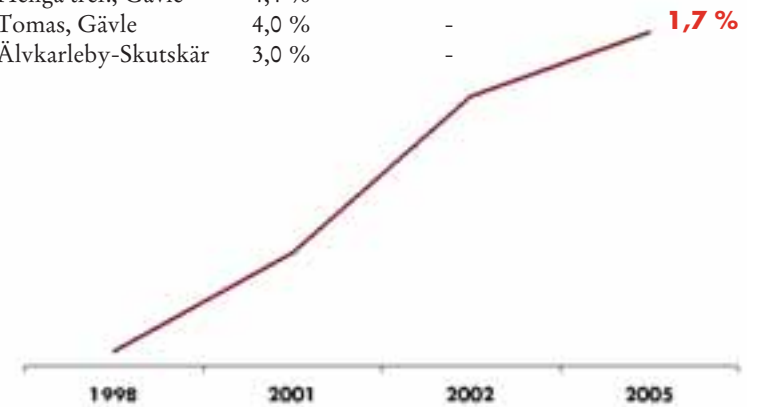
Kyrkomötet	Andel	Mandat
Hela riket	1,7 % (+0,9 %)	4 (+2)

Stift	Andel	Mandat
Göteborgs stift	1,3 %	1
Karlstads stift	1,7 %	1
Linköpings stift	1,2 %	1
Lunds stift	4,3 % (+3,2 %)	3 (+2)
Luleå stift	0,6 %	-
Skara stift	0,7 %	-
Stockholms stift	1,8 % (+0,6 %)	2 (+1)
Strängnäs stift	1,5 %	1
Uppsala stift	1,7 % (+1,0 %)	1
Växjö stift	1,0 %	-

Nedan ett urval av lokala val där SD ställde upp och nådde bra resultat:

Samfällighet	Andel	Mandat
Sunne	5,4 %	1
Helsingborg	9,9 %	4
Malmö	6,0 %	-
Huddinge	2,5 %	-
Asker-Lännäs	4,4 %	1
Gävle	5,7 %	1

Församling	Andel	Mandat
Västra Ämterviks	6,1 %	1
Landskrona	11,4 %	3
S:t Mikael, Huddinge	5,3 %	1
Asker	5,8 %	-
Bomhus	10,5 %	1
Heliga tref., Gävle	4,4 %	-
Tomas, Gävle	4,0 %	-
Älvkarleby-Skutskär	3,0 %	-



Sverigedemokraternas kurva fortsätter uppåt...

SDU höll sin sjunde kongress

Sverigedemokraternas ungdomsförbund, SDU, höll helgen 15-16 oktober förbundskongress i skånska Burlöv. Det var den sjunde förbundskongressen som gick av stapeln. Mötet hölls i fina lokaler i Burlövs kommunhus. Det blev en tämligen snabb tillställning. Martin Kinnunen från Stockholm valdes enhälligt till ny ordförande och kongressen röstade i övrigt helt enligt valberedningens förslag.

SDU:s förbundsstyrelse 2005-2006 kommer att bestå av:

Förbundsordförande:
Martin Kinnunen, 22 år, Stockholm

Vice förbundsordförande:
Erik Almqvist, 23 år, Stockholm

Förbundssekreterare:
Emma Westergren, 21 år, Malmö

Ledamöter:
Oscar Sjöstedt, 24 år, Stockholm
Fredrik Ottesen, 19 år, Eslöv

Suppleant:
Andreas Lundkvist, 22 år, Finspång

Detta innebär att SDU genomfört sin största generationsväxling hittills. Större delen av styrelsen byttes ut och en minskning av antalet ledamöter genomfördes. Detta motiverades av valberedningen med att man ville få till en mer effektiv styrelse under detta verksamhetsår.

Ett par motioner diskuterades. Kongressen valde att bifalla ett par tillägg i stadgarna om att lokalföreningar ska skänka motsvarande 25 procent av sitt kommunala partistöd till riksorganisationen och lika mycket till sitt hemdistrikt. En motion om förändring av principprogrammet avlogs. Kongressen avslutades traditionsenligt med nationalsången varefter middag och festligheter tog vid.



”Islam är intolerant, trångsynt och totalitär”

Att det kan vara livsfarligt att kritisera islam råder det idag inte något som helst tvivel om. En som i allra högsta grad är medveten om detta är Ayaan Hirsi Ali, parlamentsledamot för det liberala partiet VVD i Nederländerna.

Staffan Anderberg

staffan.anderberg@sd.kuriren.info



minariets huvudrubrik – och som upprepas i det oändliga av politiskt korrekta debattörer i Sverige – ger hon dock inte mycket för. Ayaan Hirsi Ali menar att ord som integration, mångfald och multikulturalism är fullständigt värdelösa och totalt skall undvikas i debatten. Hon uppmanar regeringar, politiker och debattörer i Europa att prioritera helt andra aspekter:

* Hur bör välfärden utformas för invandrare som inte varit med och betalat för den?

* Vilken roll skall islam ha i ett sekulariserat samhälle som det svenska?

* Hur skall civila rättigheter och medborgarnas trygghet garanteras i ett samhälle med många etniska minoriteter och olika normsystem?

Dessa och liknande frågor, menar Ayaan Hirsi Ali, är oerhört mycket viktigare att ta ställning till än att fortsätta med dagens totalt missriktade integrationspolitik. Hon dömer ut de kulturrelativister som dominerar den svenska debatten eftersom de är totalt ovilliga att kritisera icke-västerländska kulturer. Hon är mycket tydlig i sin kritik av alla multikultura-



Ayaan Hirsi Ali föddes 1969 i Somalia och blev som 22-åring bortgift med en man hon aldrig träffat. Hon flydde och hamnade slutligen i Nederländerna där hon, efter arbete på abortkliniker och kvinnohus, studerade statsvetenskap och valdes in i parlamentet 2003. I år har hon rankats som en av världens hundra mest inflytelserika personer av tidningen Time.

listor och skrader inte orden när hon menar att muslimska samhällen är mentalt och materiellt efterblivna. För detta har hon blivit kallad rasist,

vilket enligt henne själv bara demonstrerar den läsnings som finns i debatten och den ovilja som finns hos politiskt korrekta debattörer i väst att diskutera sakfrågan. Dessutom är Ayaan Hirsi Ali av den uppfattningen att västerländska samhällen visar den muslimska kulturen allt för stor respekt.

I Sverige och andra europeiska länder uppfattar vi de muslimska terroristerna som det stora hotet, men Ayaan Hirsi Ali pekar på att den muslimska kulturen generellt inte tagit till sig upplysningen och inte heller skiljer på religion och politik. Detta innebär att den muslimska kulturen till sin natur är intolerant, trångsynt och totalitär och därför inte gör sig förtjänt av den stora respekt den får när den uppträder i europeiska samhällen.

I många muslimska länder – och framför allt i muslimska enklaver i europeiska storstäder – är Koranens lära absolut och europeiska filosofier och idéer förbjudna. Under dessa förhållanden, menar Ayaan Hirsi Ali, handlar det inte om huruvida man skall visa respekt för olika kulturer eller ej. Respekt kulturer emellan är självklart, men respekten för kulturen får aldrig bli en ursäkt när brott och övergrepp begås vilket är ound-

vikligt när muslimsk rätt tillämpas i västerländska samhällen. I Sverige har ibland kultur och religion betraktats som en förmildrande omständighet, men mord, misshandel och incest är ingen kulturell rättighet, menar Ayaan Hirsi Ali, och pläderar för minskad tolerans för dessa inslag av hedersbrott i islam.

Sverigedemokraterna vill – som enda parti i Sverige – granska och debattera den muslimska kulturen med utgångspunkt i svenska förhållanden och förutsättningar. Enligt Ayaan Hirsi Ali är det dock inte möjligt att demokratisera islam, men man kan däremot, menar hon, demokratisera enskilda muslimer vilket i så fall ligger väl i linje med Sverigedemokraternas befolkningspolitik där assimilering i det svenska samhället betonas.

När den muslimska kulturen – genom en stor invandring – bildar slutna enklaver i det svenska samhället med moskéer, egna skolor med särskild undervisning och krav på undantag från svenska lagar, normer och värderingar i den samhälleliga gemenskapen är Sverigedemokraterna eniga med Ayaan Hirsi Ali om att gränsen, inom vilken man kan förvänta sig välförtjänt respekt, är såväl nådd som överskriden.



Barockt

MATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

”Det här handlar om busungar som tycker att polisen har varit taskiga och så ska de visa sig på styva linan (...) Det är inte särskilt allvarligt, men idiotiskt.”

(Jerzy Sarnecki kommenterar Södertäljekravallerna då bland annat en polisstation besköts med automateld, DN, 12 september 2005.)

För inte så hemskt länge sedan var begreppet ”busungar” förbehållet barn, som i likhet med Anderssonskans Kalle och Emil i Lönneberga, pallade äpplen och skrämde hönsen. Nu för tiden kan det tydligen också appliceras på rasistiska invandrargång som misshandlar svenska flickor, medelålders mustaschbeprydda män som försöker lyncha poliser och gangsters som beskjuter polisstationer med automatvapen. Om inte denna begreppsglidning i sig är nog för att illustrera hur allvarligt landets tillstånd är, borde det faktum att Jerzy Sarnecki fortfarande är en betrodd vetenskapsman vara det.

*

”Det är en politisk aktion”

(Sandra Backlund, 27, som bytt efternamn till Baqirjashid för att protestera mot ”diskrimineringen” av invandrare i Sverige, Aftonbladet, 27 juni 2005.)

Om Sandra verkligen vill protestera mot diskriminering, är mitt förslag att hon behåller efternamnet Backlund och flyttar ned till Saudiarabien som kristen missionär. Eller varför inte åka till Zimbabwe och starta en farm? Skulle detta kännas för radikalt kan hon ju alltid försöka ta sig in på polishögskolan utan den numera så omtalade och utslagsgivande ”kulturella kompetens” som endast icke-svenskar kan vara i besittning av.

”- Som moderat känner jag att vi drivit moderat politik, säger Pia Almström. - Och jag tycker att vi drivit socialdemokratisk politik, fyller Roland Palmqvist i.”

(Socialdemokraterna och moderaterna som i Kävlinge ingått en ohelig allians för att beröva Sverigedemokraterna allt inflytande har svårt att enas kring vilken politik de fört, DN, 26 september 2005.)

Kävlingepolitikens motsvarigheter till Humle och Dumle har bekymmer med att sätta etikett på sin politik. Det kan väl aldrig bero på att det inte finns någon skillnad?

*

”Ung Vänster Oxelösund är jag. Fånigt visst, men jag är den enda kvarvarande medlemmen (det var inte min idé att skriva upp Ung Vänster Oxelösund som med arrangörer). Tyvärr flyttar jag på lördag och Ung Vänster Oxelösund upphör därmed att existera. Som sista politisk gärning uttalar dock Ung Vänster Oxelösund (alltså jag) sitt fulla stöd för demonstrationen.” (Signaturen ”partisan” eller ”Ung Vänster Oxelösund”, som han tydligen också kallas, redogör på det vänsterextrema forumet socialism.nu, 24 augusti 2005 kl. 22:14 för ”lokalavdelningens” upprop till stöd för en antirasistisk demonstration.)

Om det nu mot förmodan fortfarande finns någon som fäster någon vikt vid upprop från Ung Vänster, är det uppenbarligen så att den senaste tidens påtvingade medlemsrevision borde föranleda en revidering av den uppfattningen.



Erik-Axel Karlfeldt, 1864-1931

Karlfeldt föddes i Tolvmansgården i Karlbo, Folkärna socken, nära Avesta i Dalarna. Efter att ha undervisats i hemmet började han skolan i Karlbo och därefter gymnasiet i Västerås. Under gymnasietiden skrev han dikter under signaturer som Folkmar och Tjalve.

Karlfeldt avlade studentexamen 1885 och samma år måste Tolvmansgården säljas på exekutiv auktion. Detta var en traumatisk händelse för honom vilket han också beskriver i några av sina dikter. 1898 avlade han sin filosofie licentiatexamen i Uppsala och sex år senare invaldes han i Svenska Akademin. 1912 blev han dessutom dess ständige sekreterare. I Uppsala utnämndes han till filosofie hedersdoktor 1917 och hade då också hunnit bli bibliotekarie vid Kungliga Biblioteket.

Naturen, den gamla kulturen och den särpräglade provinsialismen kännetecknar Karlfeldts diktsamlingar, framför allt de tidigare av vilka kan nämnas Dal-målningar på rim samt Vildmarks – och kärleksvisor.

1931 erhöll Karlfeldt Nobelpriset i litteratur, men fick aldrig uppleva detta eftersom han avled den 8 april tidigare samma år. Han ligger begravd på Folkärna kyrkogård där Svenska Akademin reste en minnessten 1932.

*Man behöver inte vara raketforskare
för att göra Sverige lite tryggare...*

